

برگردان: خ. طه‌پوری

رئیس‌جمهور و خلق

باراک اوباما جنبش خلقی قوی‌تری را در پیش خواهد داشت. روز ۲۰ ژانویه سال ۲۰۰۹ باراک اوباما به کاخ سفید خواهد رفت. «اولی بروک مایر» برای روزنامه «عصرما» مصاحبه‌ای با «جان باکتل» در مورد تغییرات محتمل در سیاستهای داخلی و خارجی ایالات متحده آمریکا در شیکاگو انجام داده که در زیر انتشار می‌یابد. «باکتل» از کادرهای حزب کمونیست آمریکا در ایالت ایلینویس و عضو رهبری ملی حزب کمونیست ایالات متحده آمریکا می‌باشد.

س: کمونیستها در ایالات متحده آمریکا انتخاب باراک اوباما را چگونه تعبیر می‌کنند؟
ج: برای ما فعلاً این ختم یک مبارزه ۳۰ ساله علیه ائتلاف ارتجاعی‌ترین محافل سرمایه‌داری انحصاری با محافظه‌کاران اجتماعی و مذهبی است. اینها کسانی بودند که بذر ترس در دل مردم کاشتند، دودستگی و تفرقه بین خلق بوجود آوردند و ورق «تروریسم» را مورد استفاده قرار دادند. آنها سیاست نظامی‌گری اقتصاد را به پیش بردند، جنگهای عراق و افغانستان را براه انداختند، به ایالات متحده آمریکا سیاست نئولیبرالی را تحمیل کردند و دمکراسی و حقوق قانونی شهروندان را زیر پا گذاردند. پیروزی اوباما و توسعه نفوذ حزب دمکرات در مجلس سنا بمعنی شکست عظیم نیروهای راست افراطی است. به نظر ما این امر یک جهت‌گیری کاملاً نوین سیاسی است. ما معتقدیم که از این طریق افق یک دوران نوین برای مبارزه در جهت پیشرفت و رفم گشوده خواهد شد.

س: انتخاب‌کنندگان رئیس‌جمهور جدید چه کسانی هستند؟

ج: انتخاب اوباما بمعنی دست رد گذاشتن بر سینه جورج بوش و سیاست راست افراطی اوست. طی مبارزات وسیعی علیه راستهای افراطی، یک ائتلاف پر قدرت در بین

خلق بوجود آمد که عملاً کلیه جامعه افریقا - آمریکائی ، اکثریت شهروندان لاتین، زنان، جوانان و فعالین جنبش‌های اجتماعی مختلف، بویژه جنبش ضدجنگ را دربرمی‌گیرد. این ائتلاف مرکز و نیروی محرکه جنبش توده‌ای میلیونها انتخاب کننده بود که در حول وحوش سازوکار انتخاباتی اوباما گردهم آمده بودند. و همین ائتلاف سبب شد که بسیاری از مردم به پای صندوقهای رای کشانده شوند.

س: آیا اوباما مدافع منافع سرمایه‌داران نیست؟

ج: حق باشماست. اوباما مورد پشتیبانی بخش‌های کلیدی سرمایه‌داری انحصاری است. ولی ما نباید آنرا تنها از این دیدگاه ببینیم، زیرا که این دیدگاه تصویر جامع و واقعی نیست. در این ائتلاف نیروهای مختلفی وجود دارند که در رقابت با یکدیگر عمل می‌کنند. اما مهم این است که یک چنین مبارزه‌ای اصولاً وجود دارد و جنبش خلق آنقدر قوی هست که بتواند بر این مبارزه تاثیر بگذارد.

در این لحظه و در این مرحله از مبارزه علیه نیروهای راست افراطی، بخش‌هایی از سرمایه‌داری انحصاری موقتاً با طبقه کارگر هم‌پیمان گردیده است. ولی ما معتقدیم که پیروزی انتخاباتی می‌تواند مرحله نوینی از مبارزه را در ایالات متحده آمریکا راه گشائی کند، که رویهمرفته، بطور فزاینده‌ای علیه سرمایه‌داری انحصاری جهت‌گیری کند.

س: فکر می‌کنید که اوباما می‌تواند یک پرزیدنت مترقی باشد؟

ج: وی را نمی‌توان بسادگی از نظر سیاسی تحلیل کرد. او علاوه بر آنچه که بود، توسط مبارزه مردم نیز بیشتر شکل گرفت. او نتیجه مبارزه علیه نیروهای دست راستی در ۳۰ سال گذشته و جنبش رهائی بخش شهروندان آفریقا - آمریکائی است. او دارای این پتانسیل هست که یک شخصیت تحول‌ساز سیاسی مثل لینکلن و یا فرانکلین روزولت شود.

پیروزی اوباما باعث وجد و سرور شد زیرا که ما سرانجام از بختک هشت ساله جورج بوش آزاد گشتیم. ولی در عین حال ما شاهد اشک‌های شوق نیز بودیم، زیرا که دیدیم بخش مهمی از خلق ایالات متحده آمریکا ، نژادپرستی را، که سالهای سال موجب تفرقه و نفاق گردیده بود، مردود می‌شمارد. این یک پیشرفت عظیم است. جنبش کارگری سازمان‌یافته و همینطور رهبران سفیدپوست سندیکاها علیه

راسیسمی که «مک‌کین» و راست‌ها، بی‌شرمانه مورد استفاده قرار می‌دادند، مبارزه کردند. کارگران با نفوذ راسیسم در بین همکاران خود روبرو بودند و از آنها خواسته شد، مطابق با منافع طبقاتی خود تصمیم گیرند. و اینکار برای اولین بار در تاریخ کشور ما انجام گرفت.

س: سازوکار تبلیغاتی اوباما از طرف کنسرنهای مالی و صنعتی مورد پشتیبانی قرار گرفت.

ج: این درست است ولی در مبارزات انتخاباتی میلیونها نفر انسان بجنبش افتادند، بسیاری از آنها برای بار اول در زندگی خود. اوباما کمکهای زیادی از بانکها و مردم غنی دریافت کرد ولی بخش مهمی از کمکها از طرف خانواده‌های کارگری بود که ۱۰۰ دلار و یا کمتر کمک کردند که تعدادشان بیش از ۳ میلیون نفر بود. همین مسئله نیز روند انتخابات را به نحو تعیین کننده‌ای تغییر داد.

س: رفیق شما در مبارزات آینده جای کمونیستهای آمریکائی را در کجا می‌بینید؟
ج: جنبش خلق، که حزب کمونیست ایالات متحده آمریکا نیز بخش فعالی از آن است، اکنون دست از همه چیز نمی‌کشد که بخانه برود. این ائتلاف که تمامی خلق را دربرمی‌گیرد، در این انتخابات قوی‌تر شد و کماکان برای دستیابی به اهداف خود، یعنی پایان بخشیدن به جنگ، فائق آمدن بر بحران اقتصادی، ایجاد یک سیستم جامع درمانی، جلوگیری از رشد دمای جهانی، بودجه بیشتر برای فرهنگ و غیره...به مبارزه ادامه خواهد داد.

می‌دانید، مردم جهان همیشه از خود سؤال می‌کردند، چه اتفاقی برای طبقه کارگر آمریکا رخ داده و چگونه ممکن بوده که تاکنون این گونه روسای جمهور وحشتناک انتخاب شوند. اکنون پاسخ خود را دریافت می‌کنید. من معتقدم که این پیروزی انتخاباتی با جنبشی که در آمریکای لاتین پدید آمده است، قابل قیاس است.

س: از سیاست خارجی دولت جدید چه انتظاراتی دارید؟

ج: سیاست خارجی اوباما تفاوت‌های فاحشی با سیاست جورج بوش خواهد داشت. او به دیپلماسی و ایجاد پیمانهای مختلف اولویت خواهد داد. ما فکر می‌کنیم که وی به جنگ عراق پایان خواهد داد و سربازان را به خانه‌هایشان بازخواهد گرداند. بخش

مهمی از سرمایه انحصاری ایالات متحده آمریکا نیز خواستار آنست چون جنگ عراق یک فاجعه برای منافع کنسرنها نیز بود.

بسیاری از اظهارات اواما خیلی دقیق است. مثلاً من معتقدم که قدرتهای عظیمی از سرمایه‌داری انحصاری واقعاً نگران وضع افغانستان می‌باشند. آنها مایل نیستند که کشور در یک اشغال دیگر گرفتار شود. کشور ما بدلیل جنگ عراق و بحران مالی و اقتصادی از نظر مالی به بن بست رسیده. حتا برخی از فرماندهان ارتش گفته‌اند که امکان پیروزی نظامی وجود ندارد. برخی از آنها تجربیات بد اتحاد جماهیر شوروی را مدنظر دارند.

ولی اگر دولت اواما بخواهد بر اشغال افغانستان پافشاری کند، ما بر علیه آن مبارزه خواهیم کرد .

طبیعتاً بایستی بنحوی منافع آن شرکت‌هایی که ما را به جنگ علیه عراق کشیدند، یعنی بخش انرژی، مجتمع صنعتی - نظامی و نئوکانها نیز در نظر گرفته شود. و آن مطمئناً مهمترین بخش مبارزه طبقاتی است که در مرحله بعدی شدت خواهد یافت. ما برای اینکار آماده‌ایم .

برگرفته از سایت صدای مردم